

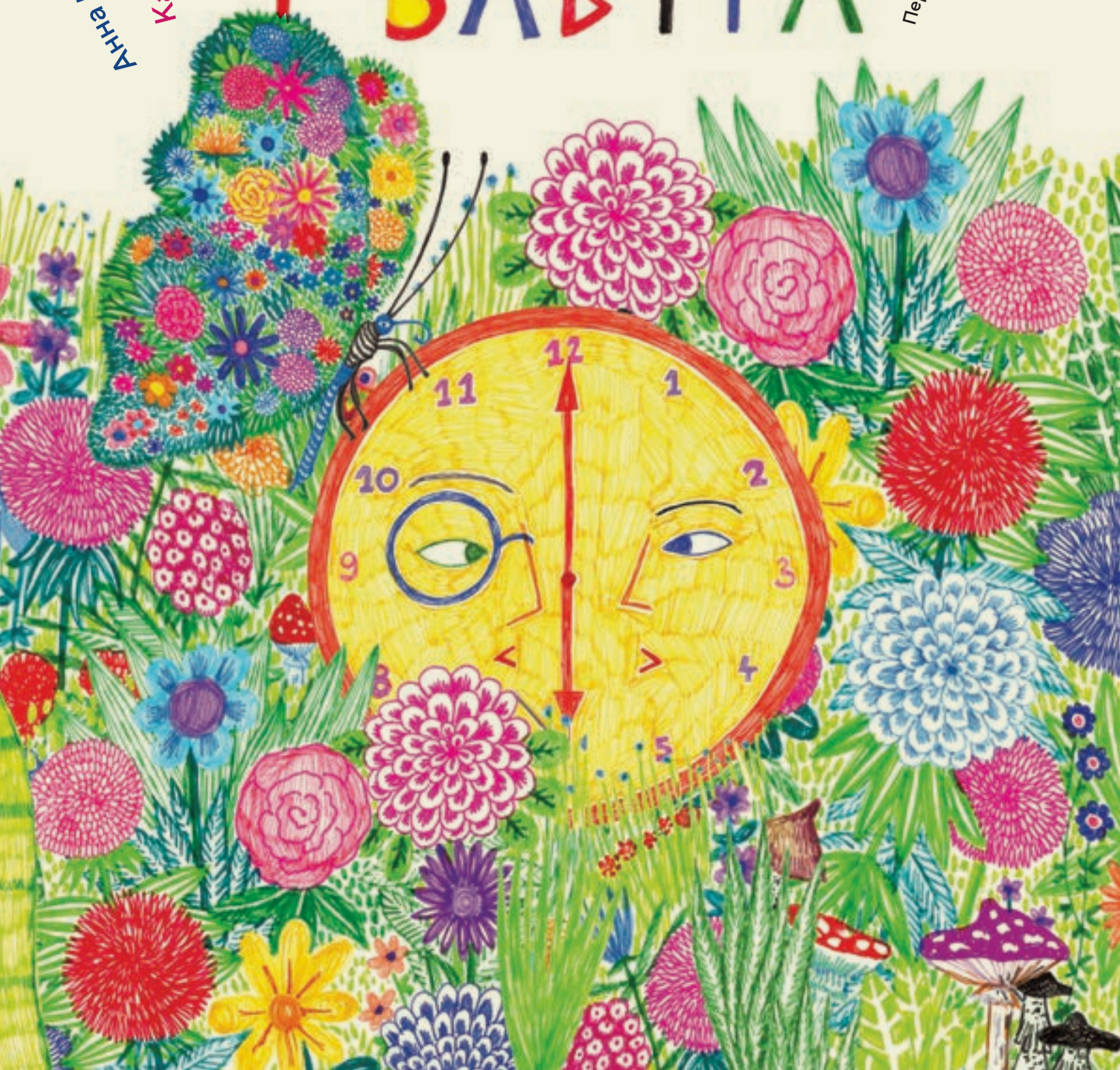
Анна Пашкевич

Кася Валентинович

У Ч О Р А

↑ В Л В Т Р А

Переклад: Ольга Смольницька

Камілеві, моєму вчора, сьогодні та завтра

Камілеві, моєму вчора, сьогодні та завтра

УЧОРА
↑ ЗЛАВТРА

Анна Пашкевич

Кася Валентинович

Важко сказати, хто насправді почав суперечку. Відомо лише, що вона відбулася між двома цоканнями годинника, який стояв у майстерні старого годинникаря. Сьогодні не почуло, як почалася сварка, – воно прийшло в розпал суперечки.

– Що за нісенітниця! – закричало Завтра
і красномовно зиркнуло на Вчора.

– Може, ти й старше, але, мабуть,
тобі клепки бракує. Чому ти маєш
бути важливішим за мене, га?!
Тому що старші завжди мають
рацію?

– Я не кажу, що завжди, але в цьому випадку це так. – Учора не відчувало себе анітрохи ображеним, що хтось вказує йому на його вік. Адже Завтра було ще таким незрілим і... невизначеним. – Перш за все, я досвідченіше, ніж ти. По-друге, я зберігаю багато спогадів, деякі з них справді особливі. Зрештою, сам у цьому переконайся.

УЧОРА сягнуло глибоко в себе і вийняло звідти скляну кулю. Усередині неї Завтра побачило хлопчика, який задував свічки на день народження. Було видно, що він справді щасливий. Так само, як і гості, які зібралися навколо нього.

**– Люди часто згадують різні події, –
сказало Вчора, ховаючи кулю. – Вони
люблять думати про те, що раніше
було для них важливим.**

– Саме так: було, – зауважило Завтра і презирливо пирхнуло. Його трохи бентежило те, що воно ще не мало жодної такої кулі. І що досі багато чого не пережило. Але це не дивно, зрештою, бо все ще попереду.

– Як щось там було і воно не повернеться, нащо про це думати? Треба дивитися в майбутнє, а не озиратися назад!

Учора зітхнуло і замислено погладило собі сиву бороду. «Яке дурненьке це Завтра... – подумало воно. – Як ще мало знає про життя...».

– А як щодо навчання на помилках? Ти не можеш зробити це на основі того, що ще не відбулося. Зі вчинених помилок можна зробити висновки.

Одним словом, те, що було, може змінити те, що ще буде.
Тому Я, – гордо підкреслило воно, – впливаю на вас обох.

Учора зиркнуло на Сьогодні, упевнене, що те озветься.
Але воно мовчало. Здавалося навіть, що його думки
зайняті чимось зовсім іншим.

– Бо люди цінують спогади, – вело далі
Вчора, – тому й я для них теж важливе.
А ти? Тебе ще навіть не було.

Це було занадто для Завтра.

– Це я важливіше, бо даю шанс, що щось зміниться, покращиться! – закричало воно. – Як ти гадаєш: чому всі творять стільки планів, чому мріють про щось, уявляючи, що може статися?

Бо вони знають, що все це відбудеться завтра. А не вчора.
Тому кажуть: завтра я кудись поїду, завтра обов'язково
почуватимуся краще, завтра зустрінуся з друзями, піду в кіно,
зроблю щось фантастичне, – наполягало Завтра.

– І вони всміхаються від думки про все це, замість зітхати за тим, що було раніше і що вже не можна змінити. Вони знають, що завтра собі...

– Груші на вербі! – уципливо відповіло розлючене
як оса Вчора. Йому зовсім не сподобався напрямок,
в якому розвивалася розмова.

– Неможливо до кінця спрогнозувати, що станеться в майбутньому. Там не може бути лише все добре.

Завтра може зіпсуватися погода, можна підхопити нежить, кудись покласти і забути улюблену іграшку або зламати ногу. Статися може буквально все, що завгодно. І це все дуже і дуже непевно. Але в моєму випадку...

– Я б не дуже хвилювалося, –
несподівано втрутилося
Сьогодні.

Завтра очікувально глянуло на нього.
«Воно обов'язково буде на моєму боці, –
зраділо воно і задоволено всміхнулося. –
Пора втерти носа Вчора».

Сьогодні, однак, не мало таких планів.

– Учора цілком має рацію, – пояснило воно. – Варто вчитися на помилках. У поверненні до приємних подій теж немає нічого поганого.

Можна навіть сказати, що у надзвичайно важкі моменти хороші спогади допомагають нам заново повірити в те, що щастя справді є.

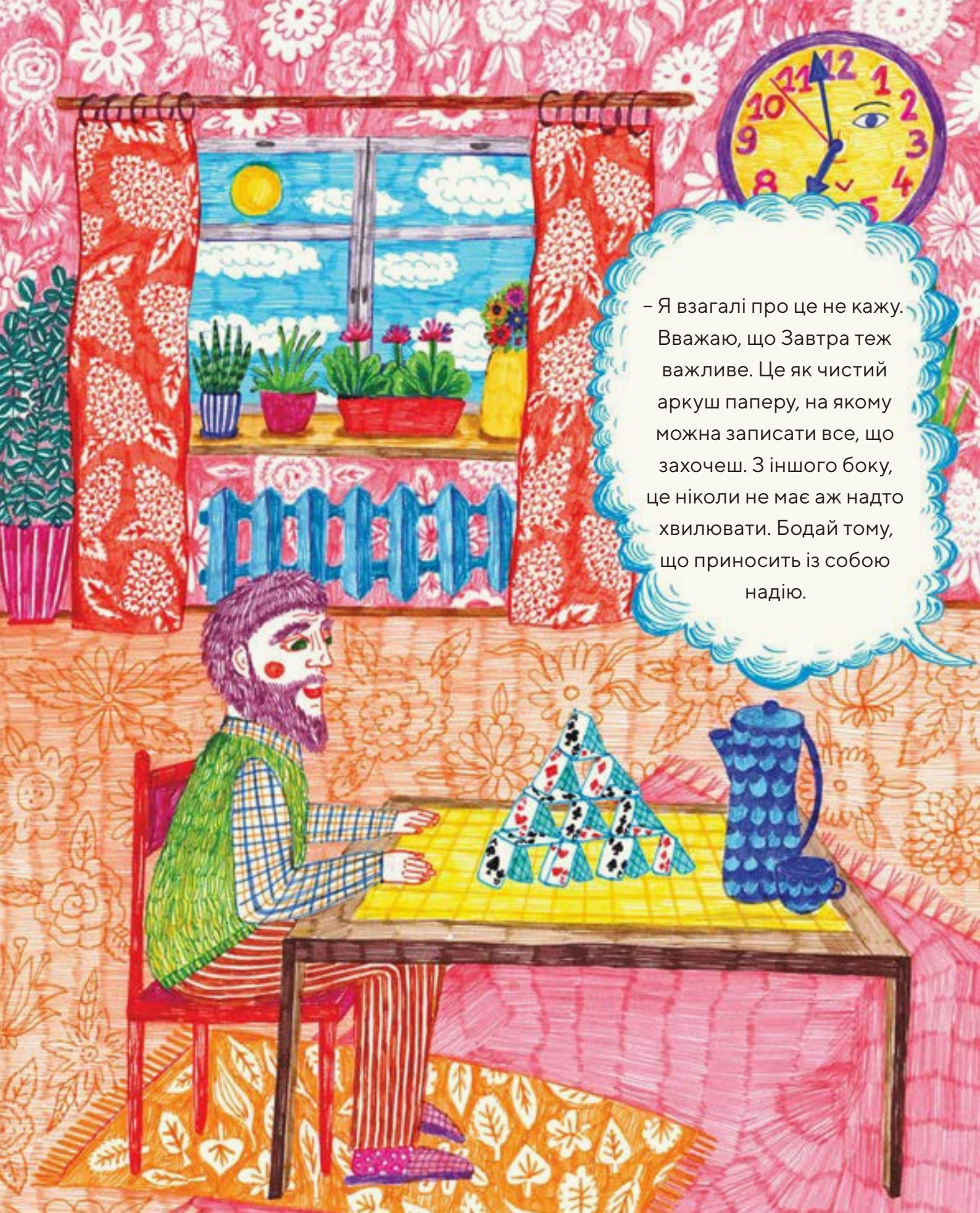

– Вважаю, що...

– Отож! Тут усе зрозуміло: я найголовніше, –
увірвало його Вчора. Однак воно швидко замовкло
під осудливим поглядом Сьогодні.

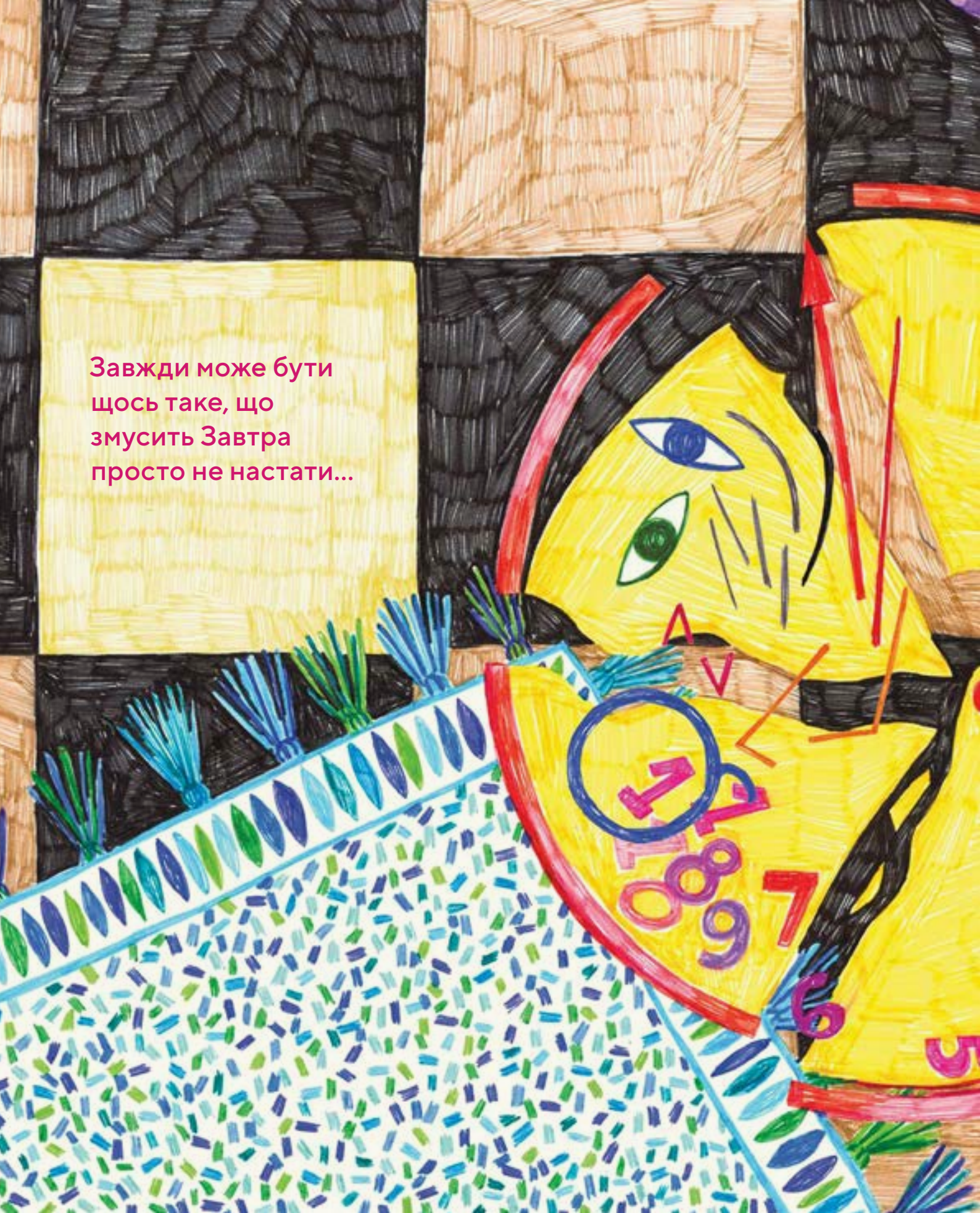

– Я взагалі про це не кажу.
Вважаю, що Завтра теж
важливе. Це як чистий
аркуш паперу, на якому
можна записати все, що
захочеш. З іншого боку,
це ніколи не має аж надто
хвилювати. Бодай тому,
що приносить із собою
надію.

Завжди може бути
щось таке, що
змусить Завтра
просто не настати...

– То яка саме твоя думка, адже я вже трохи розгубилося? –
спитало Вчора. – Хто з нас найважливіше?

– Ну, якщо Завтра – велика невідомість, а тебе не
можна змінити, то, напевно, найголовніше – це те, що
відбувається тут і зараз. Чи маю я рацію?

Сьогодні простягнуло руку й набрало в неї трохи повітря.
Коли воно розкрило долоню, на ній сидів барвистий
метелик.

– Чи це означає, що найважливіше... ти?! –
переконалося Завтра.

Сьогодні просто всміхнулося
у відповідь. А потім попрощалося
і пішло насолоджуватися моментом.

Анна Пашкевич

– авторка понад шістдесяти книжок для дітей, у тому числі «Щось і Нічого», яка була внесена до Міжнародного списку «Білі ворони-2021». Її книги перекладалися багатьма мовами. Авторка сценаріїв для вчителів. Постійно співпрацює з журналом для сліпих і слабкозорих дітей «Промінчик» («Promyczek»).

Проводить майстер-класи з читання для дітей у школах і дитячих садках.

Пише вірші для дорослих.

Кася Валентинович

– ілюстраторка, графік. Співпрацює з графічною студією „Homework“. Спеціалізується на проєктах для культурних установ у першу чергу пов'язаними з навчанням і вихованням дітей. Авторка ідентифікації всіх видань кінофестивалю „Дитяче кіно“, ілюстрованої ідентифікації місця родинного виховання в Музеї історії польських євреїв Полін (POLIN), навчальних видань для Національного музею у Варшаві, Музею Фредерика Шопена у Варшаві та «Крикотеки» у Кракові.

Співзасновниця бренду настільних ігор „Zagrywki“ (Розіграші). Авторка ілюстрацій до кількох книг. Ілюстрації ввійшли до художньої колекції Музею історії польських євреїв Полін (POLIN) у Варшаві. Переможниця графічних конкурсів, у тому числі «Найкрасивіші книги року», отримала Головний приз журі за книгу „Правий і Лівий“ у конкурсі „The BIVF Ananas International Illustration Exhibition“ (Пекінський Міжнародний книжковий ярмарок Міжнародна виставка ілюстрацій “Ананас”). Пройшла відбір на виставку ілюстраторів на Bologna Children’s Book Fair (Болонський ярмарок дитячих книг) у 2019 році.

Ольга Смольницька

– українська філологиня, філософиня, перекладачка, поетка, письменниця, культурна діячка. Кандидат філософських наук (українознавство). Авторка восьми українських книг. Лауреатка міжнародних і українських премій та конкурсів. Авторка понад 300 наукових публікацій, її твори і вірші перекладені багатьма мовами. В її перекладах опубліковано 9 прозових книг (з англійської мови), а також численні поетичні антології та інші видання з різних мов. Організовувала перекладацькі, літературні, наукові та інші культурні заходи.

Хобі: читання, малювання, фотографування, відвідування музеїв та інших культурних пам'яток, споглядання природи.

Учора і Завтра

© Анна Пашкевич, текст

© Катажина Валентинович, ілюстрації

© Ольга Смольницька, переклад

© Wydawnictwo Widnokrąg, 2022

Видання і графічне опрацювання: Беата Дановцька

Відповідальний редактор: Анна Новацька-Девілар

Коректура: Галина Лильо

Пясечно 2023

Усі права застережені. Жодна частина цієї публікації не може бути відтворена в будь-якій формі або в будь-який спосіб без письмової згоди видавця.

Книжка вийшла друком у рамках проєкту „Книжки, які обнадіюють”

Фінансується фондами ЄС. Висловлені погляди та думки є виключно поглядами та думками автора(ів) і не обов'язково відображають погляди та думки Європейського Союзу або Європейського агентства з питань освіти і культури (EACEA). Ані Європейський Союз, ані Європейське агентство з питань освіти і культури не несуть за них відповідальності.

Співфінансується
Європейським Союзом

Партнер проєкту:

La Fontaine
FUNDACJA

Дофінансовано/Підтримано коштами Міністерства культури і національної спадщини з Фонду сприяння розвитку культури – державного цільового фонду.

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

ISBN 978-83-966090-2-1

www.wydawnictwo-widnokrag.pl

